

Αριθμός 3599**Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ**

ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 30(I) ΚΑΙ 122(I) ΤΟΥ 2001,
139(I) ΤΟΥ 2002 ΚΑΙ 10(I) ΤΟΥ 2003)

E. E. 3720ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΡ. 203

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περι Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση.

Τίτλος: Υπηρεσία Ασφάλισης Εξαγωγών.

1. Διαδικασία:

Στις 31 Ιουλίου, 2001 κοινοποιήθηκε από το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων, πρόγραμμα, το οποίο φέρει τον τίτλο « Υπηρεσία Ασφάλισης Εξαγωγών ». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περι Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων (εφεξής καλούμενων ως ο "Νόμος") και του περι Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001. Το πρόγραμμα βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του Νόμου και ως εκ τούτου συνιστά, με βάση το άρθρο 21, υφιστάμενο πρόγραμμα.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος:

(α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή του κοινοποιηθέντος προγράμματος είναι το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού.

(β) σκοπός του Σχεδίου της Υπηρεσίας Ασφάλισης Εξαγωγών (εφεξής καλούμενης ως «Υπηρεσία») είναι η ενθάρρυνση, διευκόλυνση και ανάπτυξη του εμπορίου με άλλες χώρες. Μέσα στα πλαίσια της πολιτικής της Κυβερνησης για καλύτερη προώθηση των εξαγωγών, η Υπηρεσία υποβοήθει τους Κύπριους εξαγωγείς, μέλη της, να βρίσκονται στην ίδια μοίρα με τους ξένους συναγωνιστές τους σε ό,τι αφορά τις διευκολύνσεις που παρέχουν στους πελάτες τους στο εξωτερικό. Ταυτόχρονα με την έγκαιρη εξασφάλιση των χοημάτων τους οι Κύπριοι βιομήχανοι μπορούν να προβαίνουν σε αγορές πρώτων υλών για εκτέλεση των παραγγελιών τους, διευρύνοντας έτσι τον κύκλο των εξαγωγικών τους δραστηριοτήτων. Σύμφωνα με τα στοιχεία που προσκόμισε η Αρμόδια Αρχή, οι κίνδυνοι για τους οποίους παρέχεται ασφάλιση από την Υπηρεσία είναι, μεταξύ άλλων, οι εξής:

1. Αφερεγγυότητα του οφειλέτη,
2. Άρνηση του οφειλέτη να πληρώσει για αγαθά που παρέλαβε και αποδέχτηκε,
3. Άρνηση του οφειλέτη να αποδεχτεί αγαθά που του έχουν αποσταλεί,
4. Πολιτικά γεγονότα, οικονομικές δυσκολίες, κυβερνητική δράση, επανάσταση, ταραχές, σεισμός κ.ά. εκτός Κύπρου που εμποδίζουν την εκτέλεση του συμβολαίου, την πληρωμή ή τη μεταβίβαση,
5. Γενικό χρεοστάσιο που διατάσσεται από την Κυβερνηση της χώρας του οφειλέτη ή τρίτης χώρας, μέσω της οποίας θα γίνει η πληρωμή,

6. Άρνηση αναγνώρισης του συμβολαίου από ένα κρατικό οφειλέτη.

Οι κίνδυνοι αυτοί χωρίζονται σε εμπορεύσιμους και μη εμπορεύσιμους, ανάλογα με το αν υπάρχει ή όχι σαφής ανταγωνιστική αγορά που να εξασφαλίζει τη διαθέσιμη ικανότητα κάλυψης αυτών των κινδύνων. Με αυτό το σκεπτικό, στο επίπεδο των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εμπορεύσιμοι είναι οι κίνδυνοι που αναφέρονται στα στοιχεία 2(β) (1) έως και (6) για κρατικούς και μη κρατικούς οφειλέτες εγκατεστημένους στα κράτη μέλη της Ε.Ε. και σε ορισμένα κράτη μέλη του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης. Όλοι οι άλλοι κίνδυνοι από άλλες χώρες είναι μη εμπορεύσιμοι.

Παροχή εγγυήσεων δίδεται μόνον για είδη εμπορευμάτων τα οποία πρέπει να έχουν προστιθέμενη αξία (value added) στην Κύπρο όχι μικρότερη του 25%. Πριν από την έκδοση του ασφαλιστικού εγγράφου ή των ανανεώσεων του ο εξαγωγέας καταβάλλει ασφάλιστρα ανάλογα με τις ετήσιες εξαγωγές του. Επιπρόσθετα, ο εξαγωγέας καταβάλλει ασφάλιστρα βάσει της ολικής αξίας των εξαγωγών του κάθε μήνα, σύμφωνα με τον τρόπο πληρωμής των εξαγωγών του. Συγκεκριμένα, το ασφάλιστρο ανέρχεται σε 10 σεντ για κάθε £100 των ετήσιων εξαγωγών, με κατώτατο ασφάλιστρο £25 και ανώτατο τις £250. Το ασφάλιστρο πληρώνεται κατά την έκδοση του ασφαλιστηρίου. Επιπλέον επιβάλλεται ασφάλιστρο ενός ποσοστού επί των £100, το ύψος του οποίου εξαρτάται από τους όρους πληρωμής. Αυτό το ασφάλιστρο ανέρχεται σε 30 σεντ για κάθε £100 με όρους CAD, 50 σεντ για πίστωση που δεν υπερβαίνει τις 90 μέρες, 70 σεντ για πίστωση που δεν υπερβαίνει τις 180 μέρες συν 10 σεντ για κάθε £100, αν απαιτείται κάλυψη πριν από την αποστολή:

- (γ) το κοινοποιηθέν μέτρο έχει ως νομική βάση τον περί Παροχής Εγγυήσεων δι' Εξαγωγάς Νόμον του 1974;
- (δ) δεν προβλέπεται ημερομηνία λήξης του προγράμματος;
- (ε) η Αρμόδια Αρχή δεν έδωσε οποιαδήποτε στοιχεία για τις απώλειες των δημιόσιων εσόδων;
- (στ) δικαιούχοι είναι όλοι οι Κύπριοι εξαγωγείς που γίνονται μέλη της Υπηρεσίας Ασφαλιστηρίου Εξαγωγών αφού καταβάλουν τα εκάστοτε καθοριζόμενα ασφάλιστρα. Ο αριθμός των δικαιούχων κυμαίνεται από 101 έως 500.

3. Αξιολόγηση του κοινοποιηθέντος προγράμματος:

- (α) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, "δημόσια ενίσχυση" σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής κατά το μέτρο που επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ της Δημοκρατίας και των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το υφιστάμενο σύστημα βραχυπρόθεσμης ασφάλισης εξαγωγών στην Κύπρο περιέχει οικονομικά οφέλη προς επιχειρήσεις σε δύο επίπεδα.

Αφ' ενός μεν υπάρχουν τα οικονομικά οφέλη που απολαμβάνει η Υπηρεσία, ως ο «επίσημος» οργανισμός ασφάλισης εξαγωγικών πιστώσεων που καλύπτει τους βραχυπρόθεσμους κινδύνους για λογαριασμό του Δημοσίου, αφ' ετέρου δε υπάρχει το μειωμένο, όπως θα αναλυθεί κατωτέρω, ασφάλιστρο που επιβάλλει η Υπηρεσία στους εξαγωγείς για τις υπηρεσίες της.

Όσον αφορά το πρώτο επίπεδο, η ύπαρξη ή όχι δημόσιας ενίσχυσης εξαρτάται από την ύπαρξη εμπορεύσιμων κινδύνων στην κυπριακή αγορά βραχυπρόθεσμης ασφάλισης εξαγωγών. Η Υπηρεσία προσφέρει στους εξαγωγείς περιεκτική ασφάλιση (comprehensive guarantee) που περιλαμβάνει κάλυψη από ένα ευρύ φάσμα κινδύνων για οφειλέτες εγκατεστημένους σε ένα μακρύ κατάλογο χωρών. Οι κίνδυνοι αυτοί είναι, τουλάχιστον σε κοινοτικό επίπεδο, εμπορεύσιμοι και μη εμπορεύσιμοι. Από την έρευνα που διενήργησε ο Εφορος και τα στοιχεία που υπέβαλε η Αρμόδια Αρχή προκύπτει ότι όλοι οι κίνδυνοι που καλύπτει η Υπηρεσία είναι προσιωρινά μη εμπορεύσιμοι. Όπως αναφέρει η Υπηρεσία σε επιστολή της προς τον Έφορο ημερ. 26 Μαρτίου 2003, «... προκύπτει ότι τους κινδύνους τους οποίους καλύπτει η Υπηρεσία Ασφάλισης Εξαγωγών του Υπουργείου μας σε περιεκτική κάλυψη (Comprehensive Guarantee) δεν καλύπτονται στο σύνολο τους από οποιανδήποτε Ασφαλιστική εταιρεία στην Κύπρο.». Ένας μικρός αριθμός ιδιωτικών εταιρειών ασφάλισης που δραστηριοποιούνται στην Κύπρο καλύπτουν ορισμένους κινδύνους σε μεμονωμένες περιπτώσεις. Θα πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι υφίστανται ακόμη κάποιοι περιορισμοί για την ελεύθερη παροχή ασφαλιστικών υπηρεσιών από ασφαλιστικές επιχειρήσεις κρατών μελών της Ε.Ε., οι οποίοι θα αρθούν με την προσχώρηση της Κύπρου στην Ε.Ε. Ως αποτέλεσμα των ανωτέρω, ένας Κύπριος εξαγωγέας αντιμετωπίζει δυσκολίες για τη σύναψη ιδιωτικής αντασφάλισης, αφού δεν μπορεί να θεωρηθεί επαρκώς διαθέσιμη η αντασφάλιση αυτών των κινδύνων στην ιδιωτική αγορά.

Κατά συνέπεια, τα οικονομικά οφέλη που παρέχονται στην Υπηρεσία δε συνιστούν, τουλάχιστον προς το παρόν, δημόσιες ενισχύσεις κι αυτό γιατί λόγω της έλλειψης εμπορεύσιμων κινδύνων και κατ' επέκταση ανταγωνιστικής αγοράς δε νοθεύεται ή απειλείται να νοθεύεται ο ανταγωνισμός στον τομέα παροχής ασφαλιστικών υπηρεσιών σε βαθμό που να επηρεάζονται οι συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών και Δημοκρατίας.

- (β) Όσον αφορά το ασφάλιστρο που επιβάλλει η Υπηρεσία στους εξαγωγείς για τις υπηρεσίες της, κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις προϋποθέσεις του Νόμου—

(ι) Χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο, διότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση χορηγείται από την Υπηρεσία Ασφάλισης Εξαγωγών του Υπουργείου Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού και συνιστά απώλεια δημοσίων εσόδων.

- (ii) Συνιστά οικονομική ενίσχυση. Αρχικά, εξετάστηκε κατά πόσο το ασφάλιστρο που επιβάλλει η Υπηρεσία συνάδει με τη συνήθη εμπορική και οικονομική λογική μίας ιδιωτικής ασφαλιστικής εταιρείας. Ο καθορισμός του ασφαλίστρου, στα πλαίσια της εξασφάλισης του μεγαλύτερου δυνατού κέρδους από μία ιδιωτική επιχείρηση, γίνεται κατ' ελάχιστον με βάση τις ακόλουθες τρεις γενικές αρχές:
- (α) Το ασφάλιστρο πρέπει να αντιστοιχεί στον καλυπτόμενο κίνδυνο,
 - (β) απεικονίζει δεόντως την έκταση και την ποιότητα της παρεχόμενης κάλυψης, και
 - (γ) επαρκεί για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών και ζημιών.
- Σύμφωνα με τα στοιχεία που προσκόμισε η Αρμόδια Αρχή, το ασφάλιστρο που επιβάλλει η Υπηρεσία δε λαμβάνει επαρκώς υπόψη το κόστος, τον κίνδυνο που αναλαμβάνει η Υπηρεσία και τις εμπορικές τεχνικές της αγοράς. Επίσης, δε λαμβάνονται καθόλου υπόψη τα ασφαλίστρα που χρεώνονται στην Κύπρο και σε άλλες χώρες για τους ίδιους κινδύνους από ιδιωτικές εταιρείες ασφαλισης εξαγωγικών πιστώσεων. Αντίθετα, σκοπός της Υπηρεσίας είναι, όπως αναφέρεται και ανωτέρω, η παροχή βοήθειας στους Κύπριους εξαγωγείς έτσι ώστε να διατηρήσουν ή και να αυξήσουν την εξαγωγική τους δραστηριότητα. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το ύψος του ασφαλίστρου που επιβάλλει η Υπηρεσία είναι χαμηλότερο από αυτό που θα επέβαλλε μία ιδιωτική ασφαλιστική εταιρεία και θα έπρεπε να πληρώνει ένας εξαγωγέας σύμφωνα με τα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και τους κανόνες της αγοράς. Ως εκ τούτου, παρέχεται οικονομικό πλεονέκτημα στους Κύπριους εξαγωγείς, το οποίο δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.
- (iii) Συνιστά ευνοϊκή μεταχείριση οισιμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής κι αυτό γιατί η επιβολή μειωμένου ασφαλίστρου δε δίδεται γενικά σε όλες ανεξαίρετα τις επιχειρήσεις, αλλά χορηγείται αποκλειστικά στις εξαγωγικές επιχειρήσεις που πληρούν τα κριτήρια των προγράμματος.
- (iv) Τέλος, επειδή με την κοινοποιηθείσα ενίσχυση παρέχεται οικονομική ενίσχυση προς τις κυπριακές εξαγωγικές επιχειρήσεις, το μέτρο νοθεύει τον ανταγωνισμό στις αγορές άλλων χωρών στις οποίες εξάγονται ή δύνανται να εξαχθούν τα προϊόντα αυτών των επιχειρήσεων και επηρεάζει τη θέση των επιχειρήσεων που έχουν την έδρα τους στα κράτη μέλη και δραστηριοποιούνται στις αγορές των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και σε τρί-

τες χώρες. Κατά συνέπεια, υφίσταται επηρεασμός των συναλλαγών μεταξύ της Δημοκρατίας και των κρατών μελών.

- (γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενίσχυσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενίσχυσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενίσχυσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, στο βαθμό που η ενίσχυση προορίζεται για την εξαγωγή γεωργικών, κτηνοτροφικών και αλιευτικών προϊόντων δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Νόμου.

Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενίσχυσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενίσχυσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει στην κατηγορία αυτή.

- (δ) Λαμβανομένων υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενίσχυσεων, από τις κατηγορίες που προνοούν τα άρθρα 4, 5 και 5Α του Νόμου, εμπίπτουν οι υπόλοιπες δημόσιες ενίσχυσεις.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, "ενίσχυση για εξαγωγές" σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Το άρθρο 5Α του Νόμου αναφέρει όρτα ότι ο Έφορος δεν εγκρίνει ενίσχυσεις για εξαγωγές. Η ασφάλιση των εξαγωγικών πιστώσεων συνιστά μία βασική δαπάνη εξαγωγικής δραστηριότητας. Η καταβολή χαμηλότερου ασφαλίστρου προς την Υπηρεσία από τους δικαιούχους εξαγωγείς αποτελεί ενίσχυση με καθαρά εξαγωγικό προσανατολισμό, αφού έχει ως ουσιαστικό της στόχο, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, τη διατήρηση ή και αύξηση της εξαγωγικής τους δραστηριότητας. Κατά συνέπεια, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στην κατηγορία των ενίσχυσεων για εξαγωγές που δινάμει του άρθρου 5Α ο Έφορος δεν εγκρίνει.

Σύμφωνα με την πρώτη επιφύλαξη του όρου ενίσχυση "de minimis" που προνοείται στο άρθρο 2 του Νόμου, ενίσχυση για εξαγωγές δεν μπορεί να αποτελέσει ενίσχυση "de minimis". Ως εκ τούτου, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ενίσχυση "de minimis".

- (ε) Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, η καταβολή από τους δικαιούχους εξαγωγείς χαμηλότερου ασφαλίστρου από αυτό που θα έπρεπε να πληρώνει ένας εξαγωγέας σύμφωνα με τα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και τους κανόνες της αγοράς συνιστά οικονομικό πλεονέκτημα στους Κύπριους εξαγωγείς, το οποίο δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας. Αυτό σημαίνει ότι, αν η Υπηρεσία αναπροσαρμόσει το ασφαλίστρο της λειτουργώντας ως μία ιδιωτική ασφαλιστική

εταιρεία με βάση αντικειμενικά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια που ισχύουν στην αγορά και όχι με γνώμονα την ενίσχυση των εξαγωγέων, τότε δε θα υφίσταται οικονομική ενίσχυση με αποτέλεσμα να μην πληρούται μία από τις προϋποθέσεις για την ύπαρξη δημόσιας ενίσχυσης. Κατά την αναπροσαρμογή του ασφαλίστρου θα πρέπει να ληφθούν υπόψη τα εξής:

- (α) το κόστος των υπηρεσιών που παρέχει η Υπηρεσία,
- (β) τα οικονομικά οφέλη που λαμβάνει η Υπηρεσία για να μπορεί να εκτελεί την αποστολή της, που περιλαμβάνουν τα εξής:
 - (i) Χορήγηση κεφαλαίου ή εγγύηση από το Δημόσιο για την κάλυψη ζημιών,
 - (ii) απαλλαγή ή εξαίρεση από φόρους και τέλη,
 - (iii) παροχή από το Δημόσιο υπηρεσιών σε είδος όπως η πρόσβαση και η χρήση κρατικών υποδομών, διευκολύνσεων ή προνομιούχων πληροφοριών,
 - (iv) απαλλαγή από την απαίτηση δημιουργίας κατάλληλων αποθεματικών.
- (γ) ο ασφαλιζόμενος κίνδυνος,
- (δ) οι εμπορικές τεχνικές της αγοράς,
- (ε) τα ασφαλίστρα τα οποία χρεώνουν τόσο στην Κύπρο όσο και σε άλλες χώρες ιδιωτικές εταιρείες ασφαλίστης εξαγωγικών πιστώσεων για τους υπό εξέταση κινδύνους.

Εφόσον τα ασφάλιστρα της Υπηρεσίας καθοριστούν με τέτοιο τρόπο ώστε να αντανακλούν, στο μέτρο του δυνατού, τους πιο πάνω παράγοντες, τότε δε θα υφίσταται δημόσια ενίσχυση.

Επισημαίνεται ότι ο χαρακτηρισμός των καλυπτόμενων κινδύνων ως προσωρινώς μη εμπορεύσιμων που έγινε στο 3(α) ανωτέρω δεν μπορεί να μείνει αμετάβλητος και θα πρέπει να επανεξεταστεί, ιδιαίτερα ενόψει της προσχώρησης της Κύπρου στην Ε.Ε. και της πλήρους απελευθέρωσης της αγοράς παροχής ασφαλιστικών υπηρεσιών. Υπογραμμίζεται, επίσης, ότι οι δημόσιες ενισχύσεις που αφορούν τη βραχυπρόθεσμη ασφάλιση εξαγωγικών πιστώσεων ρυθμίζονται από το Κοινοτικό Κεκτημένο με την Ανακοίνωση της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη, βάσει του άρθρου 93 (τώρα 88) παράγραφος 1 της συνθήκης, για την εφαρμογή των άρθρων 92 (τώρα 87) και 93 της συνθήκης στη βραχυπρόθεσμη ασφάλιση εξαγωγικών πιστώσεων (97/C 281/03), όπως τροποποιήθηκε. Η συγκεκριμένη Ανακοίνωση προβλέπει λεπτομερή διαδικασία εξέτασης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή των συστημάτων βραχυπρόθεσμης ασφάλισης εξαγωγικών πιστώσεων των κρατών μελών. Ως εκ τούτου, το κοινοποιηθέν πρόγραμμα θα πρέπει να κοινοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για αξιολόγηση αμέσως μετά την προσχώρηση της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

- A. Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα με τίτλο "Υπηρεσία Ασφάλισης Εξαγωγών", συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 2 του Νόμου. Η ενίσχυση αυτή σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου δεν εμπίπτει

στις διατάξεις του Νόμου στο μέρος της που αφορά δημόσια ενίσχυση για την εξαγωγή γεωργικών, κτηνοτροφικών και αλιευτικών προϊόντων.

Όσον αφορά το υπόλοιπο μέρος της ενίσχυσης, αυτό αντιβαίνει προς τις διατάξεις του Νόμου διότι ανήκει στη κατηγορία δημόσιων ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 5Α του Νόμου, τις οποίες ο Έφορος δεν εγκρίνει.

Σε περίπτωση, όμως, που η Υπηρεσία προχωρήσει στην αναπροσαρμογή του ασφαλίστρου όπως καθορίστηκε από τον Έφορο στο Μέρος 3(ε) της απόφασης τότε δε θα υφίσταται δημόσια ενίσχυση. Σύμφωνα με το άρθρο 21 του Νόμου, το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων θα εξακολουθεί να ισχύει το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003 οπότε θα πρέπει να καταργηθεί ή να τροποποιηθεί ως ανωτέρω.

- B. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού.

Λευκωσία, 28 Μαρτίου 2003.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

Ε.Δ.Ε. 25.06.002.203 (07.1.4/3.10.7.1.9.).